

روحانی در جلسه ستاد مقابله با کرونا:

مراعات نکنیم به شرایط بحرانی باز می‌گردیم

گروه سیاست: رئیس‌جمهور در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا با بیان اینکه در این مدت ۴۲۰ مصوبه داشته‌ایم و به دستگاه‌ها ابلاغ کردیم، گفت: تاکنون ۸۵ درصد مصوبات ما عملیاتی شده است. کار بسیار خوبی در مدت محدودیت‌ها...

صفحه ۳

یکشنبه ۱۶ آذر ۱۳۹۹ • ۲۰ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲ • ۶ دسامبر ۲۰۲۰

تیترا

فروش نفت بدون مذاکره

دولت در حذف ارز یارانه‌ای اختیار عمل می‌خواهد

صفحه ۵

دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی:

اظهار نظرهای روزهای اخیر منافع ملی را قربانی منافع جناحی کرد

صفحه ۳

چمران: متأسفانه وحدت به سختی پیش می‌رود

کدام نامزد ۹۶ برای ۱۴۰۰ می‌آید؟

صفحه ۲

داستان غم‌انگیز تمرین ملی پوشان در استخرهای بلیت‌فروشی

صفحه ۱۱

تیترو

ورود دوباره دل‌وایسان

آرمان بیات در گفت‌وگو با «شرق»
از تغییر تاکتیک هوانوردی ایران خبر می‌دهد

صفحه ۶

حرف اول

از عمل‌گرایی تا عمل‌زدگی

علیرضا تغابنی

در جلسه‌ای برای طراحی پروژه‌ای هستیم که ایده‌های کلان و ساختاری‌اش مفت ماهی است که مصوب شده و مراحل توسعه طراحی‌اش به شکلی پیش رفته

که عملیات اجرا نیز شروع شده است. قسمت عمده جلسه که چهار ساعتی به طول می‌انجامد، درباره اندازه فضاهای واحدهای مسکونی است و مدت مدیدی بحث بر سر این است که اتاق‌های خواب مثلاً ۱۸ مترمربع باشند یا ۲۰ مترمربع. خسته‌کنندگی و بی‌حاصلی و پوچی این بحث برای من از یک طرف و اهمیت آن از نظر ساخت و تیم سرمایه‌گذار پروژه از طرف دیگر باعث می‌شود در بحث، حضوری فعال ولی توأم با دل‌زدگی داشته باشم. به خود می‌گویم این هزینه‌ای است که برای به‌عمل‌درآوردن آرزوهایم باید پرداخت کنم و هم‌زمان از خود به طعنه می‌پرسم که آیا واقعا همین‌طور است؟ شکاف میان «آرزو» و «عمل»، مسئله‌ای است که معماران همیشه به آن فکر کرده و هریک به تناسب دیدگاهشان رویکردی خاص در قبال این قضیه دارند: گاهی آن را ناگزیر دانسته و کلاه از آن را نوعی نقرودن قلمداد می‌کنند و گاه ناخرسند از آن می‌گوشتند تا به‌نوعی این شکاف را ترمیم کنند. آنچه به تجربه درباره نسبت آرزو و عمل در سال‌های بعد از انقلاب و در دوران جنگ دریافته‌ام آن است که بر اثر شدت و حدت وقایع دوران جنگ و ضروریاتی مانند تلاش برای حفظ امنیت و بقا و همچنین شرایط ریاضت‌بار اقتصادی که به جامعه تحمیل شده بود، سطح آرزو به پایین‌ترین تراز ممکن نزول کرده و به عبارتی عمل و آرزو در یک سطح در کنار هم ایستاده بودند: حدِ تداوم حیات خروج از فضای جنگی به‌منزله خروج از مسئله بقا و دوام بود: در دهه ۷۰، به دلایلی مانند افزایش حجم نقدینگی که از فروش نفت و استقراض خارجی به دست آمد و همین‌طور افزایش قیمت زمین، ساخت‌وساز به‌عنوان شیوه‌ای از سودآفرینی، رونق گرفت. همچنین افزایش تعداد دانشگاه‌های معماری و بازگشت مدرسانی از غرب به ایران و در نتیجه ارتباط مستقیم و غیرمستقیم با دانشگاه‌ها و مجلات و جریان‌های روز در دهه‌های ۸۰ و ۹۰ میلادی، باعث شد آرزو و عمل در دو جهت مختلف و به دو شیوه مخالف رشد کنند: از یک سو پروژه‌های پرتعداد اما عاری از آرزو فضا را پر کرد؛ چراکه هم حاکمیت به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین کارفرمای بزرگ توسعه بعد از جنگ، معماری را به‌عنوان یک ساختار غیرفرهنگی و گاه ابزاری برای پروپاگاندای مورد نظر خود می‌خواست و...

ادامه در صفحه ۲

گزارش «شرق» از رسیدگی دستگاه قضا به یک واگذاری

واگذاری تراورس ابطال شد

گروه سیاست: تراورس، یکی از واگذاری‌های بی‌ضابطه تحت عنوان خصوصی‌سازی، ابطال شد و مهم‌ترین مجموعه تخصصی زیرساخت‌های راه‌آهن کشور به مدار تولید و خدمات بازگشت. در جریان سفر استانی رئیس قوه قضائیه....

صفحه ۲

سال هجدهم • شماره ۳۸۸۲ • ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

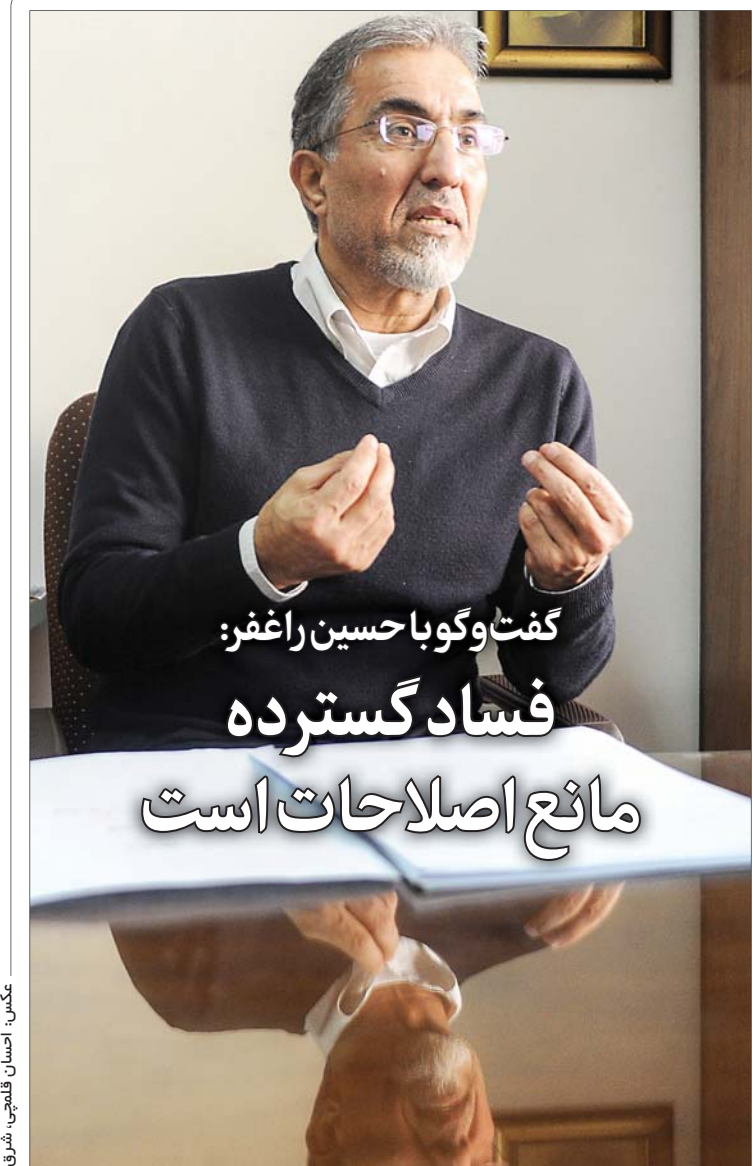
سرمقاله

موضوع چیست آقای رئیس؟

کامبیز نوروزی - حقوق‌دان

دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی بیانیه‌ای درباره قانون اقدامات راهبردی برای لغو تحریم‌ها صادر کرده است که در تعارض با موضع آقای روحانی در مورد همین قانون است. این بیانیه حکایت از آن دارد که شورای عالی امنیت ملی از پیش از مذاکرات مجلس از این طرح خبر داشته و با مجلس هماهنگ بوده و رازینی می‌کرده است. موضوع در جلسه شورای عالی مطرح شده و نهایتاً اینکه با این طرح مشکلی ندارند. آقای رئیس‌جمهور که رئیس شورای عالی امنیت ملی هم هست، چندین بار به بیان‌های مختلف از این طرح انتقاد کرده است. چیزی که دبیرخانه می‌گوید با چیزی که رئیس شورای عالی گفته است، تفاوت‌های آشکار دارد. معان اول رئیس‌جمهور مصوبه مجلس با عنوان «طرح راهبردی برای کاهش تحریم‌ها» را به لحاظ قانون اساسی، دخالت در اختیارات شورای عالی امنیت ملی و دخالت در قوه مجریه خوانند و از تنظیم نامه دولت به آیت‌الله جنتی در این مسئله خبر داد. شخص آقای رئیس‌جمهور نیز این قانون را برای فعالیت‌های دیپلماتیک «مضر» تلقی کرد. درحالی‌که دولت و آقای روحانی خود از منتقدان این طرح هستند، بیانیه شورای عالی امنیت ملی می‌گوید: «اظهارنظرها و رفتارهایی که طی روزهای اخیر شاهد آن بودیم، مصالح و منافع ملی را قربانی اغراض و منافع گروهی و جناحی نموده و ضمن آنکه هیچ‌گونه نفعی برای کشور ندارد، پیام و آدرس غلط به دشمنان منتقل می‌کند». دبیرخانه در موقعیتی فرادستی می‌نویسد: «دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی با آگاهی نسبت به رویکرد برخی طرف‌هایی که به دنبال گسترش و تداوم هیاهو و ایجاد خدشه در نقش، جایگاه و عملکرد دبیرخانه هستند، قصد پاسخ‌گویی به آنان را ندارد لیکن ضمن اعتقاد راسخ و توصیه اکید به همه طرف‌ها درخصوص ضرورت پایان‌دادن به مجادلات بی‌حاصل، هشدار می‌دهیم که اجازه نخواهیم داد منافع و مصالح کشور دست‌مایه سیاست‌بازان قرار بگیرد». چنین تعارضی میان سخنان رئیس شورای عالی و دبیرخانه شورای عالی از نظر حقوقی چندان قابل توضیح نیست. در واقع گزارش بیانیه، مغایر با مواضعی است که تاکنون از دولت و رئیس‌جمهور درباره اقدام راهبردی منتشر شده است. خصوصاً باید به این نکته توجه کرد که آنچه ملک اعتبار است، اعدا تصوبات شورای عالی است، نه تصمیمات دبیرخانه. در واقع بنا بر قاعده دبیرخانه‌ای صرفاً مجری نهاد بالادستی است. مثلاً دبیرخانه هیئت دولت نمی‌تواند مستقلاً به‌جای هیئت وزیران برای تصویب نامه‌های این هیئت تصمیم‌گیری کند. قواعد حقوقی و قوانین و مقررات از مهم‌ترین رشته‌های همبستگی اجتماعی‌اند. در زندگی اجتماعی رویه و عمل هماهنگ و یکسان ناشی از اجرای درست قواعد و اصول حقوقی و قوانین است. هرکجا که قانون نباشد، زور بیرون از قانون غلبه می‌کند. وقتی در چنین سطح مهمی از امور یک چنین ناهماهنگی و تعارضی مشاهده می‌شود، طبیعی است که در یک‌سو از موضوع آنچه قانون و رویه‌ها و اصول حقوقی می‌گویند رعایت نشده است. شورای عالی امنیت ملی به حکم قانونی اساسی مهم‌ترین وظایف مرتبط با امنیت ملی کشور را برعهده دارد. بی‌تردید هر نوع تعارضی از این دست که از نظر حقوقی بیانگر نوعی برداشت‌های متعارض در ساختار این شورا است، در کیفیت عملکردی این شورا اثر منفی خواهد داشت. توقع این است که رئیس شورای عالی روشن کند که موضوع چیست و چگونه بوده است.

گفت‌وگو با حسین راغفر:

فساد گسترده مانع اصلاحات است

صفحه ۴

یادداشت

رفاه اختصاصی، رفاه عمومی!

بازنشتگی و نظام سلامت بالاتر است. در برخی از وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی نیز درآمدهای اختصاصی قابل توجهی وجود دارد (معادل ۱۰ درصد بودجه عمومی دولت) که غالباً خارج از مکانیسم خزانه‌داری کل و ذی‌حسابی و خارج از قواعد مرسوم مالی و اداری دولت هزینه می‌شود. معمولاً بهره‌مندی مدیران و کارکنان سستادی آنها بیش از قاطبه کارکنان دستگاه اجرایی است. نتیجه آنکه دست‌اندرکاران و متولیان بیش از دوسوم بودجه کل کشور، برای رفاه (بیمه بازنشتگی و بیمه درمان و...) خودشان تصمیم می‌گیرند. مجموعه‌هایی که در قالب سازمان‌ها، شرکت‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت فعالیت می‌کنند و تصمیم‌گیری درباره نحوه هزینه‌کرد آنها عموماً توسط هیئت امناء و هیئت‌مدیره‌های مربوطه انجام و از شمول قانون محاسبات عمومی و قوانین و مقررات اداری و استخدامی دولت خارج هستند. در شرایطی که نحوه تصویب نظام جبران خدمت و تعیین حقوق و مزایای مستمر و غیرمستمر یک مجموعه در اختیار همان مجموعه باشد، بدیهی است که یک نظام «رفاه اختصاصی» شکل می‌گیرد که از منابع عمومی ارتزاق می‌کند. طرفه‌تر آنکه وظیفه نظارت بر این بخش از بودجه کل کشور (شرکت‌ها، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی دولتی) که مدیران و کارکنان آنها حقوق و مزایای بالاتر و بالمال مستمری بازنشتگی بیشتری دارند، بر عهده بخش حاکمیتی دولت (وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی دولتی) است که حقوق و مزایای پایین‌تر و کم‌رکمل را شامل می‌شود و از سطح عمومی نظام

لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ به‌عنوان آخرین بودجه قرن حاضر و آخرین بودجه مربوط به برنامه ششم توسعه، در حالی که مجلس ارائه شده است که بسیاری از احکام مندرج در قانون برنامه ششم توسعه مربوط به حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، از جمله بند «ت» ماده «۲» (توانمندسازی محرومان و فقرا، پایدارسازی صندوق‌های بازنشتگی)، ماده ۱۲ (تادیه بدهی‌های دولت به سازمان تأمین اجتماعی)، مواد ۸۰ و ۸۱ (نظام جامع و چندلایه رفاه و تأمین اجتماعی) محقق نشده است. به‌هرتقدیر و براساس یک نقیصه مزمن سنوایی حدود دوسوم بودجه کل کشور در حیطه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت لحاظ شده است که با توجه به ماهیت و کارکرد خودمختار این مجموعه‌ها و آزادی عمل و اختیار تصمیم‌گیری که در زمینه هزینه‌کرد منابع در اختیار دارند، عملاً بهره‌مندی مدیران و کارکنان آنها از منابع عمومی بیش از کارمندان دولتی دستگاه‌های اجرایی است. یکی از مزایای خاص که با بهره‌گیری از منابع عمومی و دولتی در این بخش و برای مدیران و کارکنان خاص آنها تعریف می‌شود، مزایای بازنشتگی و درمان علی‌حدهای است که سطح پایه تا کم‌رکمل را شامل می‌شود و از سطح عمومی نظام

ادامه در صفحه ۴

علی حیدری

شرق
روزنامه

تحويل روزنامه در منزل
یا محل کار شما

۸۸۹۰۳۵۴۸

بدون هزینه ارسال

خبر به وقت شرق

به تلگرام شرق

پیوندید

@sharghdaily